

JURISPRUDÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Primer semestre de 2012

Eva Pons Parera*

Agustí Pou Pujolràs*

En el segon semestre de l'any 2012 es localitzen referències lingüístiques, de caràcter tangencial, en dues resolucions constitucionals. En la sentència de 18 d'abril de 2012, que es pronuncia sobre la llei basca de federacions esportives, es tracta d'un vot particular discrepant, que apel·la al respecte de la llengua castellana com a principi rector de la tasca interpretativa pròpia del Tribunal Constitucional. En la sentència de 24 de maig la referència a les llengües s'emmarca en una controvèrsia competencial suscitada per Catalunya en l'àmbit de la formació professional reglada.

[Sentència del Tribunal Constitucional 80/2012, de 18 d'abril de 2012. Recurs d'inconstitucionalitat. Ple. Ponent: Eugeni Gay Montalvo. Vots particulars: Manuel Aragón Reyes i Francisco Pérez de los Cobos Orihuel. BOE núm. 117, de 16 de maig de 2012.](#)

La present sentència resol la impugnació del Govern estatal d'un precepte de la Llei basca 14/1998, de l'esport, segons el qual «la federació basca de cada modalitat esportiva serà l'única representant de l'esport federat basc en l'àmbit estatal i internacional» (art. 16.6). La referència lingüística, del tot desacostumada dins la jurisprudència constitucional, es localitza en el vot particular del magistrat Francisco Pérez de los Cobos Orihuel. Aquest magistrat considera que el pronunciament interpretatiu adoptat per la majoria del Tribunal (el precepte legal «es constitucional siempre que se trate de deportes en los que no existan federaciones españolas, y que, en ningún caso, se impidan o perturben las competencias del Estado de coordinación y representación internacional del deporte español»), supera els límits del “principi d'interpretació conforme” a la Constitució, en tergiversar el tenor propi del precepte legal. El parer discrepant del magistrat s'expressa així: “este *modus operandi* del Tribunal, supone el desconocimiento por su parte de deberes inherentes a la alta función jurisdiccional (art. 161.1 CE) que tiene encomendada: En primer lugar, el desconocimiento del respeto que el Tribunal debe al castellano, como lengua propia y del Estado (art. 3 CE). El Tribunal se debe a la lengua con la que trabaja y no puede ni debe tergiversarla o manipularla.” Convé notar la qualificació del castellà com a “llengua pròpia” del Tribunal i de l'Estat, que no troba un suport literal ni en la normativa lingüística general (que empra la noció d’“oficialitat”) ni en l'específica del Tribunal, atès el silenci de la LOTC. El fet de situar el “respecte” que es deu al castellà com el primer dels deures inherents a la funció de l'òrgan jurisdiccional pot semblar un excés verbal, quan

* Eva Pons Parera, professora de dret constitucional de la Universitat de Barcelona

* Agustí Pou Pujolràs, professor associat de filologia catalana de la Universitat de Barcelona

Citació recomanada: POU PUJOLRÀS, Agustí; PONS PARERA, Eva «Jurisprudència del Tribunal Constitucional. Primer semestre de 2012», *Revista de Llengua i Dret*, núm. 59, 2013, p. 207-208, DOI: [10.2436/20.8030.02.18](https://doi.org/10.2436/20.8030.02.18).

es pretén al·ludir al límit que la literalitat de la norma imposa al principi d'interpretació conforme. Nogensmenys, l'ús dels termes destacats és expressiu d'una forma de patriotisme lingüístic per part del membre de l'òrgan que la utilitza.

[Sentència del Tribunal Constitucional 111/2012, de 24 de maig de 2012. Recursos d'inconstitucionalitat. Ple. Ponent: Elisa Pérez Vera. BOE núm. 147, de 20 de juny de 2012.](#)

L'al·lusió a les llengües presenta també un caràcter tangencial en la sentència que resol els recursos d'inconstitucionalitat del Parlament del Catalunya i el Govern de la Generalitat contra diversos preceptes de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional. En respondre al motiu general d'impugnació, que denuncia la pretensió estatal d'assumir una competència general sobre la formació professional, el TC reproduceix l'article 6 de la Llei per mostrar que la regulació de la formació professional reglada s'emmarca en el repartiment competencial preestablert per la legislació orgànica educativa. Aquest precepte determinava un percentatge diferenciat dels aspectes del currículum fixats per l'Estat en les comunitats autònomes que tenen una "llengua cooficial" (55 per cent, en lloc del 65 per cent per a la resta de comunitats).